

ชื่อเรื่อง รูปแบบการขับเคลื่อนการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: ศึกษากรณี
การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง และจันทบุรี

ชื่อผู้วิจัย คมพล สุวรรณภูมิ
กนกวรรณ เบญจาทิกุล
ณิชาภา เจริญรูป

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปีงบประมาณ 2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ และปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยว
ตัวแบบ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการขับเคลื่อนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยเลือกพื้นที่ทำการศึกษา
รายกรณี แบบเจาะจง ในพื้นที่ชุมชนบ้านทะเลน้อย ตำบลทางเกวียน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
และชุมชนบางสระแก้ว ตำบลบางสระแก้ว อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยการสัมภาษณ์
เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ 27 คน และอาศัยเทคนิคสามเส้า เพื่อการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากบุคคล
สถานที่ และเวลาที่แตกต่างกัน ควบคู่กับการวิเคราะห์บริบทชุมชน

ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว อาศัยทั้งชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว
เชิงเกษตรและวัฒนธรรม ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่
ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เป็นเอกลักษณ์
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทักษะและประสบการณ์เรียนรู้ของชุมชน ตัวแบบการขับเคลื่อนการจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ชุมชนได้นำมรดกทางวัฒนธรรมมานำเสนอให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้
และสัมผัสผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว อาหารพื้นบ้าน และผลิตภัณฑ์ชุมชน ทั้งสองชุมชน
มีศูนย์การเรียนรู้ที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ความเป็นชุมชนที่มีลักษณะ
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความเป็นเครือญาติ ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ดำเนินชีวิตตามหลักพุทธศาสนา
และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของ
ชุมชนและร่วมตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลชุมชนให้มีความทันสมัยเสมอ ด้านปัญหาและอุปสรรค
ได้แก่ ความไม่พร้อมของชุมชน ประเภทของนักท่องเที่ยวยังไม่หลากหลาย การขาดการ
ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของตำบล การขาดการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวอย่าง
ต่อเนื่องจากกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงปัญหาในการเบิกจ่ายและจัดการ
งบประมาณ ตลอดจนการจัดทำแผนท่องเที่ยวในระยะยาว ทำให้เห็นผลช้าซึ่งกระทบต่อรายได้ของ
ประชาชน และข้อเสนอแนะต่อการขับเคลื่อนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน คนในชุมชน ต้องมีการเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมความพร้อมในการ
เป็นผู้ประกอบการ ชุมชน ควรจัดทำแผนธุรกิจชุมชนให้ชัดเจน จะได้รู้ถึงจุดหมายและบทบาทที่คน
ในชุมชนต้องการก้าวเดินไปร่วมกัน ชุมชนต้องพัฒนาและเพิ่มคุณค่าทรัพยากรทางธรรมชาติและ

มรดกทางวัฒนธรรมของตน รวมถึงการส่งเสริมและการสร้างเครือข่ายชุมชนท้องถิ่น อีกทั้ง นักท้องถิ่น ยังต้องมีจิตสำนึกในการเข้ามาในชุมชน

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว, รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว, การจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์, การท่องเที่ยวเชิงเกษตร, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Title The Mobilization Styles of Creativity Tourism Management:
Case Study of Agro-tourism Management in Rayong and Chanthaburi
Province

Researchers Khompol Suvarnakuta
Kanogwan Benchatikul
Nicharpa Jaroenroop

Organization Rambhai Barni Rajabhat University

Year 2018

Abstract

The objective of this research were to study styles and tourism management factors, the models, obstacles and suggestions for driving creative tourism management of agro-tourism. It was a qualitative research as the researcher purposive selected case studies in Ban Talay Noi Community Thang Kwian Sub-district, Klaeng District, Rayong Province and Bang Sa Kao Community Bang Sa Kao Sub-district, Laem Sing District, Chantaburi Province, collecting data by using the in-depth interview of 27 key-informants, data analyzed with logical context and triangulation techniques to check the information obtained from different people, places and times.

The study found that tourism management styles relying on the whole community as a tourist attraction agricultural and cultural oriented. Factors affecting creative tourism management including of abundance of natural resources, culture and tradition, unique total way of life, local wisdom, skills and experience of community learning. Model for driving creative tourism management; the community has brought cultural heritage presented to tourists to learn and experience through tourism activities, local cuisine and community products. Both communities have a learning center that allows tourists to participate in learning, including of civil society that resembles helping each other, kinship, live a simple life, live according to Buddhism principles and sufficiency economy philosophy, people in the community participate in decision making and determining the development direction of the community and always developing community information to be up-to-date. The problems and obstacles are inclusive of the lack of community readiness. The numerous of tourists are not varied. The lack of publicity on tourist attractions. Lack of development ongoing tourism management from community leaders and government agencies, Inclusiveness of the problems

in disbursement and budget management, AS well as the long-term travelling plans organization, resulted a slow process which affect the income of the locals.

Recommendations for driving creative tourism management of agro-tourism sites that people in the community have learning, adapt and prepare to be entrepreneurs, communities should make community business plans for knowing destinations and roles that they want to walk together, the community must develop and increase the value of natural resources and their cultural heritage, promotion and creative of a community tourism network, the tourists must also have a consciousness to come into the community.

Keywords: Tourism, Tourism Management Style, Creativity Tourism Management, Agro-tourism, Cultural-tourism,